

عدم تاثیرگذاری برنامه نوری متناوب بر میزان ملاتونین مغز و سرم و فعالیت برخی آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی
سرم در جوجه‌های گوشتی

Mosleh N, Amirmoezzi F & Nazifi S

گروه علوم بالینی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 81-87
DOI: 10.22069/PSJ.2016.10372.1170

چکیده

این مطالعه، اثر برنامه نوری متناوب بر غلظت ملاتونین سرم و مغز، فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی سرم و نیز میزان اسید آمینه هوموسیستئین در جوجه‌های گوشتی را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. تعداد ۶۰ قطعه جوجه گوشتی یک روزه (سویه‌ی کاب ۵۰۰) در سه اتاق کنترل شده از لحاظ ورود نور، توزیع شدند (در هر اتاق ۲۰ قطعه). تمامی جوجه‌ها تا سن سه روزگی تحت شرایط نوردی پیوسته نگهداری شدند. پس از آن برنامه‌های نوری به‌ترتیب زیر برای هر گروه اعمال گردید: گروه ۱: برنامه نوردی متناوب (۱ ساعت روشنایی و ۳ ساعت تاریکی)، گروه ۲: برنامه نوردی پیوسته (۲۴ ساعت روشنایی) و گروه ۳: برنامه نوردی غیرمتناوب محدود شونده (۸ ساعت روشنایی و ۱۶ ساعت تاریکی). در سن ۴۲ روزگی، نمونه‌های سرم و مغز جوجه‌های تمامی گروه‌ها جمع‌آوری شد (در گروه‌های ۱ و ۳ در انتهای زمان تاریکی). میزان ملاتونین سرم و مغز جوجه‌ها تحت تاثیر برنامه‌های نوری مختلف قرار نگرفت. همچنین فعالیت آنزیم‌های گلوتاتیون ردوکتاز، گلوکوز-۶-فسفات دهیدروژناز، سوپر اکسید دیسموتاز، گلوتاتیون پراکسیداز و نیز میزان هوموسیستئین سرم بین گروه‌های مختلف مشابه بود. نتیجه‌گیری نهایی نشان می‌دهد که اعمال برنامه نوری متناوب در طول دوران پرورش طیور گوشتی بر میزان ملاتونین سرم و مغز و نیز وضعیت آنتی‌اکسیدانی سرم در انتهای زمان تاریکی اثرگذار نمی‌باشد.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی
ملاتونین
برنامه نوری
فعالیت آنزیم آنتی‌اکسیدانت

نویسنده مسئول

Najmeh Mosleh
nmosleh@shirazu.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲ ژانویه ۲۰۱۶
ویرایش: ۴ آوریل ۲۰۱۶
پذیرش: ۳۰ می ۲۰۱۶

ارزیابی دانه و روغن شاهدانه بر عملکرد، صفات کیفی تخم مرغ، و برخی فراسنجه‌های خون در مرغ‌های تخم‌گذار پس از پیک تولید

Bazdidi H¹, Afzali N¹, Hosseini-Vashan SJ¹, Ghiasi SE¹, Malekaneh M²

¹ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران
² گروه بیوشیمی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، بیرجند، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 89-95
DOI: 10.22069/psj.2016.10513.1185

چکیده

این مطالعه، به منظور بررسی اثرات دانه و روغن شاهدانه بر عملکرد، صفات کیفی تخم مرغ و فراسنجه‌های خون در مرغ‌های تخم‌گذار در دوره پس از پیک تولید انجام شد. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی شامل شاهد، چهار سطح پودر شاهدانه (۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد) و ۳ سطح روغن شاهدانه (۲، ۴ و ۶ درصد) با ۸ تیمار آزمایشی در ۵ تکرار (هر تکرار ۸ قطعه مرغ تخم‌گذار) و در مجموع ۳۲۰ قطعه مرغ تخم‌گذار در سن ۵۵ هفتهگی انجام شد. طول دوره آزمایش ۱۲ هفته (سه دوره چهار هفته‌ای) بود. تخم‌مرغ‌ها روزانه جمع‌آوری و توزین شدند. داده‌های عملکردی نشان داد که تیمار حاوی ۶ درصد روغن شاهدانه بیشترین درصد تخم‌گذاری، بالاترین گرم تخم‌مرغ تولیدی، پایین‌ترین مصرف خوراک و ضریب تبدیل غذایی را در مقایسه با تیمار شاهد داشت ($P < 0.05$). افزایش سطوح روغن از ۴ به ۶ درصد موجب افزایش معنی‌دار ضریب "هاو" در دوره‌ی ۲۸ روزه سوم گردید ($P < 0.05$). افزودن شاهدانه و روغن شاهدانه به جیره باعث کاهش شاخص شکل تخم‌مرغ شد ($P < 0.05$). شاخص رنگ زرده در مرغ‌های تغذیه شده با روغن شاهدانه بالاتر از دانه شاهدانه بود. جیره‌های آزمایشی روی سطح پروتئین پلاسما خون اثری نداشت. بالاترین سطح روغن شاهدانه (۶ درصد) در مقایسه با بالاترین سطح شاهدانه (۲۰ درصد) به طور معنی‌داری کلسترول، تری‌گلیسرید و فعالیت آنزیم آسپارات آمینوترانسفراز را در پلاسما خون کاهش داد ($P < 0.05$). میزان لیپوپروتئین‌های با چگالی بالا در جیره‌ی حاوی ۶ درصد روغن شاهدانه در مقایسه با دانه شاهدانه (۲۰ درصد) بالاتر بود. بنابراین افزودن سطوح پایین دانه شاهدانه (۵ و ۱۰ درصد) به جیره مرغ‌های تخم‌گذار احتمالاً باعث عملکرد مناسبتری در مرحله پس از پیک شود. همچنین اثر افزودن روغن شاهدانه در مقایسه با دانه شاهدانه به جیره‌ی مرغ‌تخم‌گذار، عملکرد تولیدی و کیفیت تخم‌مرغ را بیشتر تحت تأثیر قرار می‌دهد. بنابراین روغن شاهدانه می‌تواند به عنوان منبع انرژی مناسب در جیره‌ی مرغ تخم‌گذار توصیه شود.

کلمات کلیدی

مرغ تخم‌گذار
کیفیت تخم‌مرغ
عملکرد
روغن شاهدانه
فراسنجه‌های خون

نویسنده مسئول

Hassan Bazdidi
hassanbazdidi@birjand.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۹ آوریل ۲۰۱۶
ویرایش: ۲۴ می ۲۰۱۶
پذیرش: ۱۲ ژوئن ۲۰۱۶

مقایسه اثر آنتی بیوتیک، پروبیوتیک و بارهنگ بر عملکرد رشد، متابولیت‌های خون، پاسخ ایمنی و جمعیت میکروبی ایلنوم جوجه‌های گوشتی

Mazhari M, Esmaeilipour O, Mirmahmoudi R & Badakhshan Y

گروه علوم دامی، دانشکده، دانشگاه جیرفت، کرمان، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 97-105
DOI: 10.22069/PSJ.2016.10041.1164

چکیده

این مطالعه به منظور مقایسه اثر آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین، پروبیوتیک پروتکسین و دانه بارهنگ بر عملکرد، فراسنجه‌های خون، پاسخ ایمنی و جمعیت میکروبی ایلنوم جوجه‌های گوشتی انجام شد. بدین منظور از ۲۰۰ قطعه جوجه گوشتی نر یکروزه سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملا تصادفی استفاده شد. جوجه‌ها در پنج گروه آزمایشی شامل (۱) جیره پایه ۲) جیره پایه + ۰/۰۲ درصد آنتی‌بیوتیک ویرجینیامایسین (۳) جیره پایه + ۰/۰۱ درصد پروبیوتیک پروتکسین (۴) جیره پایه + ۰/۵ درصد دانه بارهنگ و (۵) جیره پایه + ۱ درصد دانه بارهنگ قرار گرفتند. هر گروه آزمایشی به چهار تکرار ۱۰ قطعه‌ای تقسیم شد. نتایج نشان دادند که مصرف پروبیوتیک و ۰/۵ درصد دانه بارهنگ در دوره آغازین، مصرف آنتی‌بیوتیک در دوره‌های رشد و پایانی و مصرف یک درصد دانه بارهنگ در هر سه دوره آغازین، رشد و پایانی منجر به وزن بالاتر جوجه‌ها در مقایسه با گروه شاهد شدند ($P < 0.01$). مصرف خوراک در جوجه‌های گوشتی در دوره آغازین توسط دانه بارهنگ و در دوره پایانی توسط آنتی‌بیوتیک افزایش یافت ($P < 0.01$). اما ضریب تبدیل خوراک، تنها در دوره پایانی و فقط توسط آنتی‌بیوتیک بهبود یافت ($P < 0.05$). همه تیمارهای آزمایشی وزن نسبی لاشه و بورس را افزایش دادند ($P < 0.01$)، همچنین تیمار دانه بارهنگ وزن نسبی طحال را بیشتر کرد ($P < 0.01$). داده‌ها نشان دادند که تمامی تیمارها دارای خاصیت هایپوکلسترولمیک (کاهنده کلسترول) بودند ($P < 0.01$) و سطح یک درصد دانه بارهنگ باعث کاهش معنی‌دار گلوکز، تری‌گلیسرید و LDL شد ($P < 0.05$). پروبیوتیک و بارهنگ موجب ارتقای سیستم ایمنی به لحاظ افزایش تعداد گلبول‌های سفید و قرمز، افزایش پاسخ ایمنی ثانویه علیه SRBC و کاهش نسبت هتروفیل به لمفوسیت شدند ($P < 0.05$). دانه بارهنگ و پروبیوتیک موجب افزایش و آنتی‌بیوتیک باعث کاهش جمعیت ایلنومی لاکتوباسیلوس شدند ($P < 0.01$). ضمناً سطح یک درصد دانه بارهنگ تعداد باکتری‌های اشرشیاکلی را کاهش داد ($P < 0.05$). بطور کلی از این آزمایش این‌طور نتیجه‌گیری می‌شود که سطح یک درصد دانه بارهنگ به‌عنوان بهترین تیمار در مقایسه با گروه شاهد عمل کرد چرا که توانست وزن بدن و لاشه را افزایش، کلسترول، LDL و نسبت هتروفیل به لنفوسیت را کاهش و پاسخ ایمنی و جمعیت میکروبی را بهبود بخشد.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی
پروبیوتیک
آنتی‌بیوتیک
بارهنگ
عملکرد رشد

نویسنده مسئول

Mozhgan Mazhari
mzhghan.mazhari@gmail.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۳۰ ژانویه ۲۰۱۶
ویرایش: ۲۳ می ۲۰۱۶
پذیرش: ۱۳ ژوئن ۲۰۱۶

عملکرد و کیفیت تخم مرغ در مرغ های تخمگذار تغذیه شده با جیره های حاوی عصاره های گیاهی و دانه کتان

Vakili R¹ & Majidzadeh Heravi R²

¹گروه علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر، کاشمر، ایران
²گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 107-116
DOI: 10.22069/PSJ.2016.9833.1156

چکیده

در این آزمایش اثرات عصاره الکلی رازیانه و آویشن همرا با دانه کتان یا بدون دانه کتان بر عملکرد و کیفیت تخم مرغ های لگهورن (هایلاین W-36) مورد مطالعه قرار گرفت. دویست مرغ تخمگذار در سن ۲۶ تا ۳۸ هفتگی تحت ۵ تیمار خوراکی با ۵ تکرار قرار گرفتند. گروه های تیمار شامل: ۱- شاهد (جیره بدون هیچ مکملی) ۲- جیره شاهد بعلاوه عصاره رازیانه (۴۰ میلی گرم در کیلوگرم خوراک) ۳- جیره شاهد بعلاوه عصاره آویشن (۴۰ میلی گرم در کیلوگرم خوراک) ۴- جیره ای حاوی کتان و رازیانه ۵- جیره ای حاوی کتان و آویشن بودند. بین تیمارها در مصرف خوراک و وزن تخم مرغ تفاوت معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). شاخص زرده تخم مرغ در پرندگانی که عصاره آویشن و کتان دریافت کرده بودند بطور معنی داری بالاتر از سایر تیمارها بود ($P < 0.05$). مرغ های تغذیه شده با جیره شاهد واحد هاو کمتری نسبت به تیمارهای حاوی عصاره گیاهی داشتند. استحکام پوسته تخم در مرغ هایی که جیره آنها حاوی کتان و عصاره آویشن بود بطور معنی داری بیشتر از شاهد بود ($P < 0.05$). وزن پوسته تخم مرغ در تیمارهای حاوی کتان بالاتر از سایر تیمارها بود ($P < 0.05$). کمترین غلظت کلسترول در زرده تخم پرندگانی مشاهده شد که از جیره ای حاوی ویشن و کتان استفاده کردند ($P < 0.05$). مرغ های تغذیه شده با عصاره های گیاهی و دانه کتان تخم هایی حاوی اسید پالمیتیک و استئاریک کم و اسید آلفا لینولنیک بالا تولید کردند. نتایج این مطالعه نشان می دهد که استفاده از عصاره های رازیانه یا آویشن و دانه کتان در خوراک مرغ های تخمگذار عملکرد پرند و کیفیت تخم آنها را بهبود می بخشد. همچنین به نظر می رسد که استفاده از دانه کتان و عصاره ای آویشن موجب افزایش اسیدهای چرب امگا-۳ و کاهش مقدار کلسترول زرده می شود.

کلمات کلیدی

رازیانه
آویشن
مرغ تخمگذار
کیفیت تخم مرغ
عصاره گیاهی

نویسنده مسئول

Reza Majidzadeh Heravi
rmajidzadeh@um.ac.ir

تاریخچه مقاله

دریافت: ۳ اکتبر ۲۰۱۵
ویرایش: ۲۳ آوریل ۲۰۱۶
پذیرش: ۳ اکتبر ۲۰۱۶

مکمل سیر، مرفولوژی مخاط روده در جوجه‌های گوشتی با هیپرتانسیون ریوی در حال تکامل را اصلاح می‌کند

Bahadoran S¹, Hasanpour H² & Shafigh Z¹

¹گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران
²گروه علوم پایه، بخش فیزیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 117-125

DOI: 10.22069/PSJ.2016.10564.1174

چکیده

هدف از این مطالعه، ارزیابی اثرات سیر اضافه شده در جیره بر بازده رشد، مرفولوژی مخاط روده و پاسخ هیپرتانسیون ریوی در جوجه‌های گوشتی با هیپرتانسیون ریوی القاء شده با ۳،۵،۳- ال تری‌یدوتیرونین بوده است. جوجه‌ها به مدت ۴۲ روز پرورش داده شده و با تری‌یدوتیرونین (۱/۵ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره) و صفر (شاهد)، ۰/۲، ۰/۶ یا ۱ درصد پودر سیر تیمار شدند. قسمت‌هایی از روده (دوازده، تهی روده و ایلئوم) جدا شده تا متغیرهای پرز در آنها بررسی شوند. نسبت جوجه‌های با $RV/TV \leq 0.29$ ، در همه گروه‌های تیمار شده با سیر کمتر از گروه شاهد بود ($P < 0.05$). وزن بدن جوجه‌های تغذیه شده با ۰/۲ و ۰/۶ نسبت به گروه شاهد افزایش یافت ($P < 0.05$). طول، عرض (در ۴۲ روز) و ناحیه سطحی (در ۲۸ و ۴۲ روز) پرز دوازده و تهی روده به طور معنی‌داری در اکثر گروه‌های جوجه‌های تغذیه شده با سیر در مقایسه با شاهد افزایش داشتند ($P < 0.05$). طول، ناحیه سطحی (در گروه ۰/۶ درصد سیر) و عرض (در گروه‌های ۰/۶ و ۱ درصد سیر) پرز ایلئوم در جوجه‌های تغذیه شده با مکمل سیر نسبت به شاهد در ۴۲ روزگی نیز افزایش یافتند ($P < 0.05$). نتیجه گیری می‌شود که مکمل سیر (بخصوص غلظت‌های ۰/۶ و ۱ درصد) در جوجه‌های گوشتی با هیپرتانسیون ریوی در حال تکامل می‌تواند پاسخ هیپرتانسیون ریوی را تعدیل کرده و مورفولوژی مخاط روده را اصلاح کند.

کلمات کلیدی

پرز روده
سیر
روده
آسیت

نویسنده مسئول

Shahab Bahadoran
Bahadoran4@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۳ فوریه ۲۰۱۶
ویرایش: ۱۴ می ۲۰۱۶
پذیرش: ۳ اکتبر ۲۰۱۶

اثر سطوح مختلف دانه بلوط خام و فرآوری شده بر عملکرد، ریخت‌شناسی روده، قابلیت هضم ایلئومی مواد مغذی، خصوصیات لاشه و برخی از فراسنجه‌های خون در جوجه‌های گوشتی

Rezaei M & Semnaninejad H

گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 127-138

DOI: 10.22069/PSJ.2016.10575.1175

کلمات کلیدی

دانه بلوط
فرآوری
قابلیت هضم
جوجه گوشتی

نویسنده مسئول

Mansour Rezaei
mrezaei2000@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۵ فوریه ۲۰۱۶
ویرایش: ۲۵ می ۲۰۱۶
پذیرش: ۳ اکتبر ۲۰۱۶

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی اثر دانه بلوط بر عملکرد، ریخت‌شناسی روده، قابلیت هضم ایلئومی مواد مغذی، خصوصیات لاشه و برخی از فراسنجه‌های خون جوجه‌های گوشتی انجام شد. تعداد ۵۴۰ قطعه جوجه یک‌روزه گوشتی سویه تجاری راس ۳۰۸ بین هفت تیمار و ۴ تکرار در هر تیمار توزیع شدند. جیره‌های آزمایشی شامل جیره‌ی حاوی ذرت و کنجاله سویا (شاهد) جیره‌های حاوی ۱۰ و ۲۰ درصد دانه بلوط خام و جیره‌های حاوی ۱۰ و ۲۰ درصد دانه بلوط خیسانده شده در آب به مدت ۴۸ ساعت بود. جوجه‌ها از ۱ تا ۴۲ روزگی با جیره‌های آزمایشی تغذیه شدند. نتایج نشان داد که وزن بدن، افزایش وزن و مصرف خوراک، ضریب تبدیل غذایی، قابلیت هضم ماده خشک و ریخت‌شناسی روده با افزودن دانه بلوط خام به جیره به‌طور منفی تحت تاثیر قرار گرفت ($P < 0.05$). خیساندن دانه بلوط در آب تاثیر مثبت بر کاهش اثرات منفی گنجاندن دانه بلوط خام در جیره‌ها داشت، اگرچه کاهش معنی‌داری در عملکرد جوجه‌ها در مقایسه با تیمار شاهد وجود داشت. وزن نسبی پانکراس و پیش معده در پرندگان تغذیه شده با بلوط خام یا فرآوری شده افزایش یافت. در پایان آزمایش (سن ۴۲ روزگی) ارتفاع پرز و نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت در جوجه‌های تغذیه شده با بلوط خام یا فرآوری شده کاهش و عمق کریپت و تعداد سلول‌های گابلت در دوازدهم در مقایسه با تیمار شاهد افزایش یافت ($P < 0.05$). به‌طور کلی استفاده از دانه بلوط (تا سطح ۲۰ درصد) در جیره جوجه‌های گوشتی دارای اثرات منفی بر عملکرد و ریخت‌شناسی روده بود. خیساندن دانه بلوط خام در آب توانایی کاهش اثرات منفی گنجاندن دانه بلوط خام در جیره‌ها را نشان داد.

تأثیرات آسپرین بر عملکرد رشد، وضعیت آنتی‌اکسیدانی و تلفات آسیتی در جوجه‌های گوشتی

Fathi M, Haydari M & Tanha T

گروه کشاورزی (علوم دامی)، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 139-146

DOI: 10.22069/PSJ.2016.10701.1178

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی اثرات آسپرین بر عملکرد رشد، وضعیت آنتی‌اکسیدانی و تلفات در جوجه‌های گوشتی تحت آسیت القایی به روش سرما انجام شد. تعداد ۶۰۰ قطعه جوجه گوشتی یک‌روزه سویه راس (۳۰۸)، به چهار گروه آزمایشی با ۵ قفس حاوی ۳۰ پرنده، شامل؛ شاهد (بدون آسپرین)، ۲۰، ۴۰ و ۸۰ میلی‌گرم آسپرین در کیلوگرم خوراک تقسیم شدند. پرندگان جهت القای آسیت، در معرض هوای سرد قرار گرفتند. آسپرین تأثیر معنی‌داری بر عملکرد رشد پرندگان داشت، به طوری که سطح ۸۰ میلی‌گرم آسپرین سبب افزایش وزن و کاهش ضریب تبدیل خوراک شدند. در مقایسه با سایر گروه‌ها، سطح ۲۰ میلی‌گرم آسپرین سبب کاهش معنی‌دار سطح مالون‌دی‌آلدئید و افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی همراه با افزایش فعالیت آنزیم گلوکاتایون‌پراکسیداز پلاسما شد. سطح فراسنجه‌های گلوکز، کلسترول، تری‌گلیسیرید در پلاسما به همراه شاخص آسیتی (نسبت وزن بطن راست به کل بطن‌ها) و همچنین تلفات ناشی از آسیت تحت تأثیر آسپرین جیره‌ای کاهش ولی تعداد گلبول‌های سفید خون افزایش یافت. سایر فراسنجه‌ها به طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفتند. نتایج این تحقیق نشان داد که اثرات سودمند آسپرین احتمالاً به توانایی آسپرین در افزایش فعالیت گلوکاتایون‌پراکسیداز مرتبط باشد. به طوری که این افزایش فعالیت سبب حذف مقادیر رادیکال‌های آزاد شده و نتیجه آن حفاظت غشاهای سلولی از آسیب‌های اکسیداتیو و پراکسیداسیون لیپیدی است.

کلمات کلیدی

آسیت
آسپرین
فراسنجه‌های خون
وضعیت آنتی‌اکسیدانی
عملکرد جوجه گوشتی

نویسنده مسئول

Mokhtar Fathi
fathi_mokhtar@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۷ مارس ۲۰۱۶
ویرایش: ۶ ژوئن ۲۰۱۶
پذیرش: ۳ اکتبر ۲۰۱۶

بررسی فیزیکی ترکیب لاشه مرغ ماداگاسکار: نژاد بومی و سویه استاربرو

Hantanirina HI¹, Rabearimisa RN¹, Rakotozandriny JN¹ and Mazel C²

¹ گروه علوم دامی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه آنتاناناریوو، ماداگاسکار
² بخش بیهینه‌سازی و مدلینگ دانشگاه بلز پاسکال، کلرمون فران، فرانسه

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 147-155
DOI: 10.22069/PSJ.2016.10846.1182

چکیده

این مطالعه به منظور مقایسه ریخت‌شناسی مرغ ماداگاسکار (نژاد بومی و سویه استاربرو) انجام شد. تعداد ۸۲۶۲ قطعه مرغ از نژاد بومی و سویه‌ی استاربرو پیش از کشتار توزین و وزن ترکیبات لاشه آن‌ها توزین شد. نتایج آزمایش نشان داد که در سویه‌ی استاربرو (مرغ پررشد) وزن سینه همبستگی مثبتی با وزن ران داشت در حالی که همبستگی بین این دو صفت در نژاد بومی (مرغ کم رشد) منفی بود. ارتباط بین اندام‌ها در این دو گروه از مرغ‌ها مشابه بود. نسبت احشاء در دو نژاد مرغ مشابه بود. ما دریافتیم که برای نژاد بومی کشتار با وزن ۱۷۵۰ گرم سودمند است (تولید گوشت ۴۰/۱۶ درصد، بازده سینه ۱۸/۱۰ درصد، بازده ران ۲۰/۱۵ درصد و بازده چربی حفره بطنی ۱/۹۰ درصد). در سویه‌ی استاربرو وزن مطلوب کشتار ۱۴۵۰ - ۱۳۰۰ گرم در سنین ۴۹ تا ۶۱ روزگی است (تولید گوشت ۳۹/۶۳ درصد، بازده سینه ۱۷/۸۵ درصد، بازده ران ۲۰/۲۷ درصد و بازده چربی حفره بطنی ۱/۵۱ درصد). خصوصیات ریخت‌شناسی ترکیب لاشه در بین نژاد بومی و سویه‌ی استاربرو مشابه بود.

کلمات کلیدی

ماداگاسکار
قطعه‌بندی
سویه استاربرو
نژاد بومی
ترکیب لاشه

نویسنده مسئول

Herisoa Isabelle Hantanirina
isabelleh2010@gmail.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۲۶ مارس ۲۰۱۶
ویرایش: ۲۱ ژوئن ۲۰۱۶
پذیرش: ۳ اکتبر ۲۰۱۶

تأثیر سطوح مختلف پروبیوتیک بر پایه لاکتوباسیلوس‌ها بر عملکرد، جمعیت میکروبی دستگاه گوارش، خون‌شناسی و ریخت‌شناسی روده جوجه‌های گوشتی جوان آلوده به سالمونلا تیفیموریوم

Ashayerizadeh O¹, Dastar B¹, Samadi F², Khomeiri M³, Yamchi A⁴ & Zerehdaran S⁵

¹ گروه تغذیه دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
² گروه فیزیولوژی دام و طیور، دانشکده علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
³ گروه صنایع غذایی، دانشکده صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
⁴ گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی، دانشکده تولید گیاهی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران
⁵ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 157-165
DOI: 10.22069/PSJ.2016.11164.1191

چکیده

این آزمایش به منظور مقایسه اثر سطوح مختلف پروبیوتیک چند سویه‌ای بر عملکرد، خصوصیات پرزها و فعالیت آنزیم‌های گوارشی در روده و جمعیت میکروبی دستگاه گوارش جوجه‌های گوشتی آلوده به سالمونلا تیفیموریوم انجام شد. ۱۲۰ قطعه جوجه یکروزه گوشتی سویه تجاری راس ۳۰۸ در ۲۰ واحد آزمایشی توزیع شدند و تا سن ۱۰ روزگی در ۵ تیمار آزمایشی شامل یک جیره پایه ذرت-سویا فاقد پروبیوتیک (شاهد)، یا دارای ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۱۵، ۰/۲ و ۰/۴ درصد پروبیوتیک در هر کیلوگرم جیره پرورش یافتند. ۵ تیمار و ۴ تکرار توزیع شدند و تا سن ۱۰ روزگی بر روی بستر پرورش یافتند. تمام پرندگان در روز دوم آزمایش از طریق دهان با سالمونلا تیفیموریوم تلقیح شدند. جوجه‌های گوشتی در تیمار ۰/۱۵ درصد پروبیوتیک در مقایسه با سایر تیمارها افزایش وزن بالاتری داشتند (۰/۰۵ < P). مکمل پروبیوتیک، به جز در سطح ۰/۰۵ درصد، ضریب تبدیل خوراک را به صورت معنی‌دار بهبود داد. استفاده از ۰/۱ و ۰/۱۵ درصد پروبیوتیک جمعیت سالمونلاها را در ایلئوم کاهش داد. کمترین نسبت هتروفیل به لمفوسیت در تیمار ۰/۱۵ درصد پروبیوتیک مشاهده شد؛ با این حال، تیمارهای حاوی ۰/۱ و ۰/۲ درصد پروبیوتیک نیز این نسبت را در مقایسه با تیمار شاهد به صورت معنی‌دار کاهش دادند. افزودن ۰/۱۵ درصد پروبیوتیک به جیره پایه نسبت طول پرز به عمق کریپت را در ایلئوم و همچنین طول پرز را در ایلئوم، ژژنوم و دودنوم افزایش داد (۰/۰۵ < P). با توجه به نتایج این آزمایش، به‌ویژه افزایش وزن بدن و جمعیت سالمونلاها در ایلئوم، افزودن ۰/۱۵ درصد پروبیوتیک به جیره جوجه‌های گوشتی می‌تواند به منظور کنترل موثر عفونت سالمونلا تیفیموریوم استفاده شود.

کلمات کلیدی

جوجه گوشتی
هتروفیل
باکتری لاکتوباسیل
پرز روده
سالمونلا تیفیموریوم

نویسنده مسئول

Omid Ashayerizadeh
o_ashayeri@yahoo.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۶ می ۲۰۱۶
ویرایش: ۲۴ ژوئن ۲۰۱۶
پذیرش: ۳ اکتبر ۲۰۱۶

تغییرات وابسته به سن در برخی از فراسنجه‌های خونی شترمرغ (مقاله کوتاه)

Khodaei Motlagh, M¹ & Masoumi R²

¹ گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

² گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

Poultry Science Journal 2015, 4(2): 167-171

DOI: 10.22069/PSJ.2016.10081.1166

چکیده

هدف از این مطالعه بررسی فراسنجه‌های خون در شترمرغ‌های چهار ماهه پس از تغذیه ۳ درصد روغن آفتابگردان در مدت دو ماه بود. در آغاز و پایان آزمایش از زیر بال پرندگان خونگیری انجام شد. فراسنجه‌های خون شامل: کلسترول، تری گلیسرید، HDL-کلسترول، LDL-کلسترول، VLDL-کلسترول، پروتئین کل، آلبومین، ایموگلوبولین کل و فعالیت آنزیم‌های آسپارات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز اندازه‌گیری شد. از روز صفر تا ۶۰ آزمایش غلظت HDL-کلسترول کاهش یافت ($P < 0.05$). در حالی که غلظت VLDL-کلسترول و تری-گلیسرید به طور معنی‌داری افزایش یافت ($P < 0.05$). سایر فراسنجه‌های خون به‌طور معنی‌داری تغییر نکردند. نتیجه این مطالعه نشان داد که با افزایش سن شترمرغ‌ها از چهار ماه به شش ماه، میزان VLDL-کلسترول و تری گلیسرید افزایش یافت در حالیکه سایر فراسنجه‌ها تغییری نکرد.

کلمات کلیدی

سن
شتر مرغ
فراسنجه‌های خون

نویسنده مسئول

Mahdi Khodaei
mmotlagh2002@gmail.com

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۶ دسامبر ۲۰۱۵

ویرایش: ۳۰ می ۲۰۱۶

پذیرش: ۱۴ نوامبر ۲۰۱۶